कृष्णयासह ॥ १७ ॥ त्वात्वांनमस्ये नमस्करोमि ननुकनिष्ठंमांकथंनमस्करोषि तत्राहआद्यंपुरुषम् कुतः प्रकृतेःपरम् तत्कुतः ईश्वरंप्रकृतेर पिनियंतारम् अतएवसर्वभूतानामंतर्बहिश्चपूर्णत्वेनावस्थितम् तथाऽप्यलक्ष्यम् ॥१८ ॥तत्रहेतुः मायैवजवनिका तिरस्कारिणी तयाआच्छन्नं प्रतिच्छन्नम् अतोऽहमज्ञा भक्तियोगानभिज्ञा केवलंनमस्यामि अधःअक्षजंइंद्रियजंज्ञानंयस्मात्तम् अव्ययमपरिच्छिन्नम् तत्प्रपंचः मूढदृशा देहाभिमानिनापुंसा नत्वंलक्ष्यसे ॥ १९ ॥ किंच परमहंसानामात्मानात्मविवेकिनाम् ततोमुनीनां मननशीलानामपि ततश्चामलात्मनां निवृत्तरागादीनामपि तथातेननिजमहिम्नानलक्ष्यसे अतोभक्तियोगंविधातुंत्वांवयंस्त्रियः कथंहिपश्येम यद्वापरमहंसादीनामपिभक्तियोगविधाना

ब्रह्मतेजोविनिर्मुक्तैरात्मजैःसहकृष्णया॥ प्रयाणाभिमुखंकृष्णमिदमाहपृथासती॥ १७॥ कुंत्युवाच नमस्येपुरुषंत्वाद्यमीश्वरंप्रकृतेःपरम्॥ अलक्ष्यंसर्वभूतानामंतर्बहिरवस्थितम्॥ १८ ॥ मायाजवनिकाच्छन्नमज्ञाधोऽक्षजमव्ययम्॥ नलक्ष्यसेमूढदृशानटोनाट्यधरोयथा ॥ १९ ॥ तथापरमहंसानांमुनीनाममलात्मनाम्॥ भक्तियोगविधानार्थंकथंपश्येमहिस्त्रियः॥ २० ॥ कृष्णायवासुदेवायदेवकीनंदनायच ॥ नंदगोपकुमारायगोविंदायनमोनमः॥ २१ ॥ नमःपंकजनाभायनमःपंकजमालिने ॥ नमःपंकजनेत्रायनमस्तेपंकजांघ्रये॥ २२॥ यथाहृषीकेशखलेनदेवकीकंसेनरुद्धाऽतिचिरंशुचार्पिता॥ विमोचिताऽहंचसहात्मजाविभोत्वयैवनाथेनमुहुर्विपद्गणात्॥ २३॥

र्थंत्वाम् आत्मारामानप्यचिंत्यनिजगुणैराकृष्य भक्तियोगंविधातुंकारयितुमवतीर्णमित्यर्थः॥ २० ॥ ज्ञानभक्त्योरशक्यत्वमुक्त्वा पुनःकेवलंनमस्करोति कृष्णायेतिद्वाभ्याम् ॥ २१ ॥ पंकजंनाभौयस्य पंकजानांमालाऽस्तियस्य पंकजवत्प्रसन्नेनेत्रेयस्य पंकजांकितौअंघ्रीयस्यतस्मै ॥ २२ ॥ तत्कृतोपकाराननुस्मरति यथेतिद्वाभ्याम् अयमर्थः मातृतोऽपिमय्यधिकातवप्रीतिः तथाहि हेहृषीकेश यथादेवकीकंसेनरुद्धा त्वयाविमोचिता अहंचतथैवकिंविमोचितेतिकाक्कामहान्विशेषउक्तः तंदर्शयति साऽतिचिरंरुद्धासती तस्मादेवसकृद्विमोचिता तथाशुचाऽर्पिताचसती नचतस्याः पुत्रारक्षिताःअस्तिचान्योनाथस्तस्याः अहंतुविपद्गणात् तत्रापि मुहुःशीघ्रंच सात्मजाचत्वयैवचनाथेनेति ॥ २३ ॥